

Şehnaz puselik makamında ve lenk fahte
usulünde beste İsmail Dede efendi

1. 88 Ah mushaf — de — mek — ha ta —
Lenkfahte Ah ruh sa — re — nuk — ta koy
dir — ser — saf — ha — i —
mak — res — mi — haf — ol —
i ha ya — le — ah — bu bir — ki
ol ma sav 52 — di — diis mez — di
ta — bi suz — dür — fehmi — den —
men — zil it — mek — ruh sa — rin —
eh — eh li — ha — le —
ü — üz re — ha — le —
feh — mi — den — eh — eh li — ha —
ruh — sa — rin — ü — üz re ha —
le — ta dir ten — dir — ye le lel — li —
le
İş ye — ba — zi men — dir dir ten — dir — ye le lel — li —
ça re sa — zi men — ey ca — ni — men —
ca na — ni — men — ah sul — ta — ni —

(GÜFTESİ)
Mushaf demek hatadır ser safhai cemale
Bu bir kitabı suzdür fehmi'den sehli hale
— TERENNÜM —

Ah tadir ten dir yele lel' li işvebazım dir
Dir ten dir yele lel' li çare sâzımen ey canımen
Cananım ah sultanım hünkarım
Nevruze irdin ey gönül şad olmanın
Hengâmıdır aşıklar geydi kareler böylemi
Olur biçareler sinemdeki yareler sultanımın
İHSANDIR

— BENDİSANI —

Ruhsâre nokta koymak resmî hat olmasaydı
Düşmezdi menzıl etmek ruhsârın üzere hale